

I den sidste del vedrørende tjenestemændene kunne vi så ikke nå hinanden. Der har vi forskellige vurderinger. Jeg skal ikke gentage hele den diskussion, der har været her i dag, for jeg tror, den er tilstrækkeligt belyst, men bare sige, at vi fra Det Radikale Venstres side har den opfattelse, at regeringen bevæger sig på meget tynd is, og at det kan betyde, at der kommer en del retssager, som kan være med til at skabe lidt dårlig stemning om den her sag.

Men det er nu regeringens valg, og det bliver så de myndigheder, som har med det her at gøre, som skal tage sig af det.

For så vidt angår tryghedsaftaler, og det er det sidste, jeg vil sige, fik vi med, at staten har forpligtet sig til at lave nogle aftaler, og som det har været fremme her, tror jeg, mange kommuner vil følge den opfordring, hvis ikke de ville have gjort det uden opfordringen, fordi de jo selv er dybt involveret i denne her proces.

Så alt i alt må jeg sige, at vi egentlig er godt tilfredse med det resultat, vi har nået.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen.

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil gerne begrunde det ændringsforslag uden for betænkningen, som SF har stillet sammen med Enhedslisten.

Mange af de 650.000 medarbejdere i amter og kommuner frygter for fremtiden, sådan som vi også har diskuteret det i dag. De er usikre på, hvad kommunalreformen vil betyde for dem, og den enkelte medarbejder spørger sig selv: Skal jeg have andre arbejdsopgaver? Bliver mit job flyttet, eller skal jeg måske fyres?

Både de kommunalt ansatte og deres familier er meget optaget af utrygheden. De er simpelt hen frustrerede og usikre, og det formindsker selvfølgelig medarbejdernes engagement, deres kreativitet og deres konstruktive medspil i de mange ændringer på jobbet, som sker nu.

Det betyder simpelt hen, at usikkerheden medfører en dårligere gennemførelse af kommunalreformen til stor skade for alle, herunder også for skatteborgerne. Derfor er tryghed i ansættelsen også vejen til, at den enkelte medarbejders indsats kan koncentrerer om det konstruktive og det fremadrettede i den nye kommunale virkelighed, og det gælder, uanset hvad man mener om kommunalreformen, som vi i SF er imod.

Kl. 13.35

Men det rører ikke ved, at det, der bliver besluttet her i Folketinget, skal føres ud i livet på den bedst mulige måde. Derfor bør Folketinget fjerne den store og velbegrundede utryghed, der er hos de kommunale og amtslige medarbejdere, ved at give dem garanti mod fyring på grund af kommunalreformen i de første 3 år.

Forslaget er som tidligere nævnt oprindeligt kommet fra fagforbundene FOA og HK/Kommunal, og vi har så fremsat det uden for betænkningen som nævnt. Nogle vil sige, at det her forslag er alt for dyrt. Intet kan være mere forkert. Tværtimod vil garantien spare millioner af arbejdstimer, som i dag er bundet i negativ energi. Moderne ledelser har for mange årtier siden forladt princippet om, at ansatte arbejder bedst, hvis de lever i stor frygt for at miste deres job.

Selvfølgelig er borgerlige partier som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti imod en jobgaranti. Men det forbavser mig virkelig, at Socialdemokraterne også vil stemme nej. Det skyldes, som vi har været inde på tidligere i debatten, et tyndt forlig, som S og R har indgået med regeringen og Dansk Folkeparti. Forliget er fuldt af varm luft og er kommet til verden af to grunde.

For det første er årsagen den nye formand for Socialdemokratiet, fru Helle Thorning-Schmidts, iver efter at indgå forlig med regeringen. For det andet er årsagen, at statsministeren og hans ministre har siddet med korslagte arme og kun er kommet med småindrømmelser i spørgsmålet om tryghed.

Hvad er det, der er i vejen med forliget? Der er to hovedpunkter. For det første gælder forliget kun statens område. Sagen er, at det relativt set kun er en mindre gruppe kommunalt ansatte, der overhovedet skal flyttes til staten. Desuden har de kun fået løfte om, at der vil blive udarbejdet retningslinjer for tryghedsskabende foranstaltninger i samarbejdsudvalgene. Der står intet om, hvad indholdet skal være. Der er ingen form for garanti for ansættelse.

For det andet kommer så det andet store og endnu mere groteske punkt, nemlig at det store flertal af ansatte, som er voldsomt berørt af kommunalreformen, de 650.000 medarbejdere i amter og kommuner, heller ingen jobgaranti får i forliget. Regeringen, Socialdemokratiet, Radikale og Dansk Folkeparti opfordrer blot kommunerne til at bruge naturlig afgang og lave aftaler.

Den opfordring til kommunerne er naturligvis positiv, men betydningen er voldsomt be-